

P. b. b.

VĚSTNÍK

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku

Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

Majitel, vydavatel, nakladatel a rozmnožování: Čs. lidové sdružení v Rakousku. Za obsah odpovídá Antonín Svoboda. Všechny: Pelzgasse 17, 1150 Wien.
Eigentümer, Herausgeber, Verleger und Vervielfältigung: Tschechoslowakische Volksvereinigung in Österreich. Für den Inhalt verantwortlich: Anton Svoboda.
Sämtliche: Pelzgasse 17, 1150 Wien. Erscheinungsort Wien, Verlagspostamt 1150 Wien.

ROČNÍK XXII.

VÍDEŇ, ŘÍJEN 1975

ČÍSLO 10.

Četl jsem před nedávnem historický román o stavbě katedrály v Beauvais, ve kterém polská autorka popisuje cechovní život stavitelů chrámu. Zaujala mě v této knize okrajová epizoda, ve které se vypráví, jak jeden ze stavitelských mistrů vybočil svým jednáním z cechovních předpisů a je volán k zodpovědnosti před cechovní představenou. Mistr i tam odmítá podrobit se předpisům a tu mu jeden z představenstva říká velmi zajímavá slova: "Protože se nechceš podříditi řádu, budeš si muset hledat jinde p r á c i a s p á s u d u š e ." To je velmi zajímavě řečeno a toto spojení - práce a spása duše - téměř vymizelo z našeho vědomí.

Začalo poslední čtvrtletí letošního Svatého roku. Už jen zřídka kde se mluví v našem prostředí o tom, že tento rok má být pro nás Svatým rokem. To znamená rokem spásy naší duše. Čím více se tento Svatý rok blíží ke svému konci, tím více bychom se měli zamýšlet nad spásou své duše a nad tím, co pro tuto spásu děláme. V onom románu je krásně ukázáno, jak středověký člověk správně chápal hlubokou jednotu svého života, tedy i své každodenní všední práce a jistě i své zábavy i všech svých lidských, běžných vztahů se spásou své duše. Přesně tak, jak to chce od nás i Písmo: "At tedy jíte, pijete nebo cokoliv jiného děláte, všechno to dělejte k Boží oslavě" /1.Kor. 10,31/

My mnohdy trpíme hlubokou duchovní schizofrenií - rozpolceností. Usilujeme o spásu své duše - pokud o tuto spásu vůbec usilujeme - jsme odděleni od svého každodenního života. Zaměstnání, zábava, vztahy mezi lidmi stojí u nás na jedné straně, modlitba a vztah k Bohu na druhé straně. Jistě správně víme, že spása duše je podmíněna čistotou našeho svědomí a Boží milostí, ale domníváme se, že tuto Boží milost v sobě prohlubujeme jen zbožnými skutky, přijímáním svátostí, modlitbou, účastí na mši svaté a jinými dobrými skutky. Zapomínáme, že ji máme a můžeme prohlubovat celým svým jednáním i svou prací i svým zaslouženým odpočinkem.

Ve zbývajícím údobí tohoto roku by se měl tedy každý z nás znovu v klidu zamyslet: především zda opravdu stojí o spásu své duše a zda tuto spásu považuje za nejdůležitější plod svého života. Dále nad tím, co pro svou spásu dělá. Zda opravdu usiluje o spásu duše každým svým jednáním. Zda i jeho práce, jeho rodinné, přátelské i zaměstnanecké vztahy mu napomáhají k dosažení spásy.

Jak nám naše práce může napomáhat ke spáse? Především když pracujeme ve stavu osobního posvěcení, tedy v posvěcující milosti. Při volbě svého životního povolání neměly by být rozhodujícími motivy naší volby výška platu a přednost společenského postavení, ale nakolik můžeme touto prací oslovit Boha a být užitečnými svým bližním. Je třeba mít úmysl a častěji tento úmysl i obnovovat, že chceme svojí prací dosáhnout spásy a proto z naší činnosti vylučujeme vše, čím by naše spása mohla být ohrožena. Naše láska k Bohu a k bližnímu by měla mít takovou intenzitu, abychom vše chtěli dělat pro Boha a tak sjednotit naši modlitbu a naši práci.

Často se vymlouváme, že toto vše je těžké, protože z naší společnosti čím dále tím více mizí křesťanský charakter. Výsledky voleb, nové zákony přičítající se nauce Kristově a přesto odhlasovávané v parlamentu, nekřesťanské jednání našich bližních, to vše je nám mnohdy záminkou, proč my nejednáme jako křesťané. Ale co naši národní světcí, svatá Ludmila a svatý Václav, nežili v pohanském prostředí? Oni však měli hlubokou víru a lásku k Bohu. Uvěřili, že zákon Kristův je pravdivý

MODLÍŠ SE

I TY

ZA MÍR

SVĚTA?

pro každou dobu a každou společnost. Byli přesvědčeni, že za každé životní okolnosti je pro nás i pro druhé lepší jednat podle božích zákonů než proti nim. A co nám se zdá nemožné, oni svým životem prokázali: svým křesťanským jednáním posvětili nejen sebe ale i celé společenství, ve kterém žili. Oni, jedinci jako my, napomohli, že pohanské Čechy se staly křesťanskou zemí.

P. Josef Novotný

=====

PAMÁTNÉ VÝROČÍ

+++++

Ve dnech 11. a 12. října 1975 jsme slavili výročí, památné pro slovanskou Víden. Jinak je prostoprávda dějin, že různí státníci rozbili veliké Rakousko proto, že za režimu rakousko-uherského /tedy od r. 1867/ nedovedlo splnit svůj úkol a účel: být útlukem všech, tehdy zejména i slovanských, národů středoevropských. S tím větší radostí si připomínáme, co pro Slovany udělalo staré veliké Rakousko - a v čem pokračuje i dnešní malé Rakousko. O co jde? Staré Polsko se rozpadlo, a Rakousku připadla Halič; tam žili nejen Poláci, nýbrž především Rusíni čili jak se dnes říká Ukrajinci. A je tomu nyní dvěstě let, co veliká císařovna Marie Teresie pro své nové poddané této rusínské národnosti založila ve Vídni kostel sv. Barbory i se seminářem; ten kostel podnes stojí, podnes má svoji 200 let starou výzdobu, a je opatřen podobiznami vznešených zakladatelů: Marie Teresie a Josefa II.

Ukrajinská obec vídeňská proto uspořádala 11. a 12. října výstavu svých památek /v tom: evangeliář, s iniciálou Marie Teresie, která ho darovala/ a 11. října slavnost v Rakouské Akademii, kam přišli nejen kardinál a nuncius, nýbrž i spolkový prezident. Po zpěvu chvalně osvědčeného kostelního sboru jsme vyslecli oslavné přednášky, kde jsme se na příklad dověděli, že Marie Teresie navštívila slovanskou bohoslužbu u sv. Barbory. /Odjinud víme, že pobožný císař Karel byl přítomen na slovanské mši svého času v Haliči.../

V neděli 12. října slavnou mši u sv. Barbory slavil papežský pověřenec pro katolické Ukrajince. Jinak je významné, že ve Vídni je sám místní arcibiskup řádným duchovním pastýřem východně-slovanského obřadu. To je důležité proto, že když po II. světové válce katoličtí Ukrajinci byli násilně prohlášeni za odtržené od Říma a sjednocené s Moskvou /postup, který ozdobil Církev nejedním mučednictvím/, nebylo možno vztáhnout toto na obec vídeňskou a farnost sv. Barbory zůstala Římu věrná, zůstala útlukem Rusínů čili Ukrajinců z domova prchajících. A tak Marie Teresie svým dílem dosud trvajícím způsobila, že i ve středu dnešního malého Rakouska má slovanský národ, v domově utištěný, živé středisko. A kdo chce slyšet všechnu krásu staroslovanské jazyka, ať někdy zajde na mši ke sv. Barboře!

Karel Schwarzenberg

+++++

Vše dokáží v Bohu, jenž mne posiluje

Garfield, pozdější prezident Spojených států amerických, byl z chudobné rodiny. Bylo mu 16 let, když nabízel své slabé síly farmáři Treatovi k sekaní obilí. Tento viděl jeho slabost a nechtěl ho přijat, řka: "Nepotřebuji chlapců, ale mužů." Leč hoch odpověděl: "Ale když chlapec vykoná mužskou práci, není právě tak dobrý jako muž?" Po té odpovědi Treat Garfielda přijal, a druhého dne sekal tento se 4 muži louku. Tito si ho vzali doprostřed, domnívaje se, že jim v práci nestačí. Ale zatím, ač měl ruce plné puchýřů, sekal tak zmužile, že muži byli rádi, že si v poledne odpočinuli. Odpoledne pak postavil se Garfield za prvního sekáče a ostatní za nim byli večer úplně zemdleni. A večer žádal pana Treata o světlo, by ještě mohl studovat, když ve dne neměl kdy. "Nemožné" nikdy neřekl ve svém životě, ale "všeho mohu s pomocí Boží".

J.T.

+++++

PO BOJI /"Jak já to vidím"/

Po volbách jako před volbami. Musíme jen myslet na miliony vyhozené za plakáty, inseráty, prospekty a televizní či jiné reklamy, které přes dobrou vůli nedovedly přivést Lidovou stranu k jejímu volebnímu cíli. Ale nejde jen o peníze, které byly vyhozeny, jde i o ztracenou energii a o ztracený čas.

Lidová strana nepředložila voličům takový program, který by je nejen zaujal, ale také zapálil; velkým omylem bylo stále zdůrazňování nutnosti koncentrační vlády. Inflace, stoupající nezaměstnanost a rostoucí rozpočtový schodek a státní dluh nepřesvědčily voliče, kteří o těchto problémech si nepřejí slyšet a zavírají před nimi oči tak dlouho, pokud nejsou sami přímo postiženi a ponechali řešení těchto problémů dru. Kreiskému.

Hlavní příčinou, proč nedošlo ke změně, byla osobnost kancléře samotného, proti kterému mělo omlazené mužstvo Lidové strany jen nevýhody, především to byl nedostatek času se profilovat. Z této nevýhody však to může být časem i výhoda, když Lidová strana dle slov dra. Tause si skutečně vyhrne rukávy a v demokratické opozici prokáže svůj formát a uplatní svůj program, své zásady a myšlenky.

Budoucnost ukáže, zda kancléř Kreisky utrpěl jen Pyrrhovo vítězství, když jeho třetí vláda nemá před sebou žádnou snadnou úlohu a je možno říci, že Lidové straně se bude za nynějších podmínek dařit lépe v opozici než kdyby byla převzala vládní odpovědnost. Problémy jsou nesmírné a řešení musí být drastické, když jak inflace tak i nezaměstnanost musí být omezeny, když již ne zastaveny, a příjmy klesají s poklesem vývozu, se zmenšováním výroby, se snižováním produktivity na všech stranách a s rostoucím rozpočtovým schodkem.

Lidová strana musí předložit vlastní návrhy, jak postupovat při těchto nalehavých problémech, není možné jen pasivně odmítat vládní návrhy. Musí jít o konstruktivní opozici, konstruktivní kritiku, konstruktivní protinávrhy či alternativy - jen tak si O.V.P. a její vedení může získat základnu pro úspěch v příštích volbách, které budou nejpozději v roce 1979. Dosavadní taktika nebyla úspěšná a právě v nynější vážné hospodářské situaci nutno přikročit k její změně.

Tato opozice musí mít i odvahu v některých případech, kdy se jedná o Rakousko a jeho existenci, jeho neutralitu, jeho svobodu a jeho demokracii, hlasovat v parlamentě i s vládou, a to někdy i v málo populárních případech, kdy půjde o vyšší daně k záchraně státního hospodářství, ať již počáteční problémy byly jakékoliv a za nynější situaci není odpovědná Lidová strana.

Po tučných letech přichází nutně hubená léta, ale při dobré vůli všech odpovědných činitelů bude Rakousko zdravější než bylo dříve.

Jan Kuncíř

=====

Duchovní výboj v politice čtvrtého rozměru
/Jvaha o zazracích v politickém prostoru/

Rakouští občané českého a slovenského původu jsou v té psychologicko-politicky šťastné situaci, že státní svátek jejich domoviny připadá na předvečer památného dne jejich původní vlasti. Na 26. říjen - den přijetí statutu neutrality rakouským parlamentem - navazuje 28. říjen - den založení Československé republiky.

Letošní "kulaté" výročí neutrality Rakouska je zajisté vhodnou příležitostí alespon ke krátkému rozzlínání o události, pro niž dosud není a sotva kdy bude jen realisticky suchého vysvětlení politického. Vždyť válečný i poválečný ministr zahraničí Sovětského svazu, Molotov, po konci II. světové války prohlásil. "Území, kam jsme vstoupili, naše armáda již nikdy neopustí."

A přece opustila! Rudá armáda vyklidila tu část Rakouska, kterou během války obsadila a jako okupační mocnost, tvrdá a nelítostná, 10 let

držela a vykořisťovala. Odešly snad Sověty z malé, poražené, bezbranné země na povel nějakého generála neexistující rakouské armády? Ztáhla se Rudá armáda na rozkaz velitelů západních spojeneckých vojsk? Nikoli. Vzdala se Rakouska na podkladě smlouvy o neutralitě. Na ní byly podpisy pěti zahraničních ministrů a za ní - půl milionu Rakušanů s denní modlitbou růžence za osvobození své země!

Tato historická událost, kterou možno nazvat - vzhledem na strategii a ideologické cíle moskevských komunistů - zázrakem v politickém prostoru, je aktuálním příkladem pro zjevy a vývoje, které jsem před lety - na jubilejním 15. sjezdu čs. křesťanských demokratů v exilu, o svatodušních svátcích 1972, nazval v programovém projevu politikou "čtvrtého rozměru". Spočívá ve spojení politického realismu s křesťanským idealismem za účelem proniknout po politicky dosud neobydleného prostoru, jehož rozměry nejdou ani do dálky ani do šířky ani do výšky, nýbrž do hloubky a tam vytvořit ozbrojenou základnu pro duchovní výboj! Také modlitbou růžence, v měsíci říjnu obzvláště úpěnlivou, soukromnou i kolektivní, jak to činili statečně věřící rakouští katolíci v době sovětské okupace. Je užitečné, uvědomovat si vzhledem k rakouskému státnímu svátku, na památku získané neutrality, že nejsme ve čtvrtém rozměru světa odkázáni jen na své lidské síly. Křesťanský pohled nám ukáže zdroj pomoci a studium dějin nám jen potvrdí. Anglický historik Dawson si dal práci vypátrat a vyjmenovat, jak často šly události v osudech národů jinak, než si jejich vládcové přáli, ba kolikrát šel vývoj směrem, který nikdo podle logických úvah nemohl očekávat.

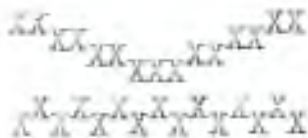
Tato historická zkušenost, naroubovaná na naši náboženskou víru, budiž tedy východiskem pro křesťansky orientovaného politika. Při dojemné slavnosti mnichovského tiskového orgánu Čs. křesťanské demokracie, "Demokracie v exilu", u příležitosti 20. výročí jejího založení, řekl ve slavnostním "laudatio" v den svátku sv. Václava t.r. ve Frankfurtě nad Mohanem univ.docent, dipl.ing. Ludvík Císař: "Demokracie v exilu je prvním časopisem svého druhu, který razí pojem politiky čtvrtého rozměru. Zůstává totiž intuitivně kritický k závěrům, plynoucím toliko z rozumových dedukcí /důsledků/ opírajících se o vžitě představy o trojrozměrnosti našeho světa. Obráží tak křesťanskou pokoru a hloubku intuitivního poznání, že do sebeexaktnějších úvah a závěrů je nutno zakalkulovat faktor neurčitosti, vyplývající ze základního poznatku studia vícerozměrných prostorů, že z vícerozměrné pravdy lze poznávat jen její průnik naším prostorem."

Zázračné získání neutrality pro Rakousko bylo takovým průnikem Božího zásahu do poválečného prostoru zničené střední Evropy. Tváří v tvář 20. výročí posledního lidského úkonu za dílem Boží spravedlnosti a Božího milosrdenství na přímluvu Královny svatého růžence - ratifikace Státní smlouvy vídeňským parlamentem - vyzýváme k novému růžencovému tažení: za svobodu a neutralitu Československa! Stará vlast rakouských Čechů a Slováků na ně čeká.

Básník František Halas adresoval svým spoluobčanům v kritickém podzimu 1938 svou sugestivní výzvu: "Myslete na chorál, malověrní, myslete na chorál!" Dnes, v kritickém čase naší vlasti nebo rodné země našich otců a dědů, bychom měli Halasovu výzvu, zaměřencu na Dědice České země, rozšířit na úpěnlivé volání, zaměřené na Matku Boží Svatohorskou a Svatohostýnskou a Matku Sedmibolestnou, patronku Slovenska: "Myslete na růženec, myslete na růženec!"

Co nezmohou státníci a politici, mohou dokázat prostí občané s odvahou věřit a svou křesťanskou víru vyznávat. Jejich společný růženec za osvobození Československa je nejcennějším darem k jeho 28. říjnu.

Jaroslav Kusý

NAŠ OZNAKOVATEL

Naši jubilanti: Anna NOVÁKOVÁ - Bo-
žena ŠILONOVÁ - Vincenc BUCHAL -
P. Vojtěch DANIŠ - Karel KYBA /65/

Všem jmenovaným i nejmenovaným ju-
bilantům přejeme hojnost Božího po-
žehnaní!

Na věčnost nás předešli:

Marie JELÍNKOVÁ /91 let/ - Karel
NEĐOKOST /90 let/ - Jan VALS /65 let/
- Štěpánka HADEMŮVÁ. R.I.P.

Nové úřední hodiny v sekretariátě

Čs. lidového sdružení, Víden 15.,
Pelzgasse 17/1: KAŽDÝ PRVNÍ A TŘETÍ
ČTVRTEK od 19 do 20 hodin!

Mše sv. na Rennwegu 63:

každou neděli a každý svátek v 7 ho-
din /tichá mše sv./ a v 10 hodin
/s promluvou/.

Každou třetí neděli v měsíci v 10 h.
rytmická mše sv.

České mše sv. s promluvou Na nábře-
ží, Víden I., každou neděli a každý
svátek v 8,10 hodin.

MARTINSKÁ ZÁBAVA ORLA VÍDEŇ II.

se koná v sobotu 15.11.1975
v 19,30 hodin ve farním sále
Víden II., Alliiertenstr.2-4
roh Am Tabor. HUDBA pana DAVIDA

KATEŘINSKÁ ZÁBAVA IV. ODBORU JSM

se koná v neděli 23.11.1975
u p. Ramsdorfera, Víden XX.,
Rauscherstrasse 5 v 17 hodin.
HUDBA SOHAJ!

VALNÁ HROMADA MENŠINOVÉ RADY

se koná v pátek 14.11.1975

Vážení čtenáři,

v tomto čísle je přiložena složen-
ka pro případ, že byste rádi při-
spěli milodarem na tiskový fond
"Věstníku", ale nemáte žádnou slo-
ženku k dispozici. Díky předem!

Příště opět obvyklé stránky!

Sdělte nám Vaše přání a návrhy!
Příspěvky adresujte: ČLS, 1150
Wien, Pelzgasse 17/1.

Co se událo /telegraficky/

Minulý měsíc pořádalo ústředí Jednoty
sv. Metoděje opět svoji již tradiční
pout do Mariazell - Jednota Orla Ví-
den II. konala pěkný výlet do Raabs
a.d.Thaya nedaleko moravských hra-
nic - IV. odbor JSM spolu s Sohajem
konaly pout na Pöstlingsberg u Lince
- V kostelíčku na Rennwegu se konala
dojemná oslava svátku sv. Václava
za účinkování sboru JSM a oslavilo
se 25. výročí kněžského svěcení
P. Moravčíka, generálního superiora
tešitelů z Getseman, t.č. v Kanadě.
Na Kaasgraben skončil poutní po-
božností k Matce Sedmibolestné -
Jednota Orla Víden XV. konala dvou-
denní výlet do štýrských hor ----
Poslední sobotu v září byla schůzka
abiturientů českých škol ve Vídni,
kteří maturovali v letech 1940/41
a 1945.....

Z Rakouska a ze světa

Dojemná jubilejní /25./ oslava
svátku JMÉNA PANNY MARIE za účasti
biskupů z celého světa v přeplněné
Stadthalle -- KARDINAL KONIG sedm-
desátníkem - slavnostní bohoslužby
v přeplněném domu -- Před 20 lety
zemřel nezapomenutelný KARDINÁL INNIT-
ZER -- V den světové misie /19.10./
BEAUFITIKACE TŘECH RAKOUSKÝCH v Římě -
PASTÝŘSKÝ LÍST RAKOUSKÝCH BISKUPŮ
k neděli SVĚTOVÉ MISIE: NAŠE MISIE
NESMÍ USTAT! -- Tzv. AKTION LEBEN
pro ochranu života a proti potratu
dosáhla 763.504 podpisů. Tzv. VOLKS-
BEGEHREN se koná ve dnech 24.11. -
1.12.1975 -- SBÍRKA RAKOUSKÉ CHARITY
V PROSPĚCH OBĚTÍ POVODNÍ a pomocných
akcí v "třetím světě", konaná v létě,
vynesla skoro 17 MILIONŮ ŠILINKU --
I nadále VYUČOVÁNÍ NABOŽENSTVÍ v ra-
kouských školách PŘES SOCIALISTICKÉ
SNAHY ZMĚNIT ZPŮSOB VYUČOVÁNÍ /či
dokonce odstranit?/ -- Němečtí "pro-
gresivní" teologové žádají, aby PAPEŽ
BYL VOLEN "ŘÍMSKÝM OBYVATELSTVEM A
DUCHOVNOSTÍ" -- A NYNÍ UVIDÍME,
JAKÁ PŘEKVAPENÍ MÁŠ CEKAJÍ, KTERÁ
NAM PŘED VOLBAMI NEBYLA SLIBENA!!!

X Kdo chce uplatnit své požadavky
X vůči "ČSSR" podle "Entschädigungs-
X gesetz ČSSR", nechť se obrátí na
X Finanzlandesdirektion - GA für
X Sonderaufgaben, Víden I., Woll-
X zeile 1.

Líbí-li se Vám list, nechte jej
číst i Vaše přátele!